

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાખિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૯૮૯

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ એંદન મલયાગિરિ નાટકના
ગાયત્રી

વિષય દે - ૨-૪

સરઘાત્મને નમઃ

વન મીલ્યાગીરી નાટક

નાં ગાયનો.

સર્વ પાત્રો-(સ્તુતિ)

ધનાશ્રી.

મેહેર કરો મુજ તાત, કૃપાળુ દેવા, મહેર કરો મુજ તાત. એ ટેક.
તારા અગણીત શુભની આજે, અપરાધી ખરે ખાંત. કૃપાળુ.
કરણાનિધી હે કૃપા કરીને, આપોને સુખ શાન્ત. કૃપાળુ
કરતા હરતા આપ હૃથર છો, વ્યાપક આપ એકાન્ત. કૃપાળુ
રક્ષ આપી મમ કાર્ય સુધારો, આપ આશરો બલીબાત. કૃપાળુ
વેશ્યાવ્યાપક કષ્ટ નિવારી, બંધિત વ્યાપ્ય હયાત. કૃપાળુ
ત્રી ગાંઠ અવર મારગની, કાપી કઢો મારી બાત. કૃપાળુ
હુ સેવક રાતલલ ઉગારો, ભાગો મનની ખાંત. કૃપાળુ

બનગરો.

વ પ્રીયા પ્યારી આત્રારી, પામું સુખ મુરત નેષ તારી-ટેક.
હતી છે તુજ શાન્ત. દુઃખી પામે મહા સુખ શાન્તિ;
બહુ હું તુજ પર વારી. પામું.
ત્યને કારણુ કાજ, કાલ જવુ કચેરી રાજ;
તું દીલમાં ધારી. પામું.
પ્યારા પુત્ર, કુળદીપક એ ધર સુત;
સુકોને પ્યારી. પામું.

સદર.

યો ક્ષીપ સારી, નહીં મુકું હું સલ પિસારી;
શયન વધારો, કરો આનંદ મોઢે વધારો.
ખશે ત્રીપુસારી. નહીં,

જા હુને આ સધણું જાએ, કદી

છે સલ પ્રાણ આધારી.

નહી.

વિદાદેવી વશ પ્રીય પુત્ર, કેમ વિમરઃ એ ધરસુત્ર;

પ્રેમે પધારે પલક પથારી.

(ચંદન મીઠ્યાગીરી સુતા છે તેવામાં વિધાત્રા આવી.

વિધાત્રા— રાગ. વરસાદ ચડયો વરસાદ ચડયો.

ઉઠ ચંદનરાય ઉઠ ચંદરાય, નથી હાથ ઉપાય, ઉઠ ચંદનરાય—ટેક
કમનસીબ તું નહી થયો, બારમી પડોતી શનિધર રાય. ઉઠ.

સુખસન્યા નહી એહ તારી, પારેલ કમ રિપરીત થાય. ઉઠ

સલ સખી દીલ શાન્ત હરી, સુખ સાધનને શોધ ઉપાય. ઉઠ

ચંદન—(મીઠ્યાગીરીને) કલ્યાણ.

પ્યારી મારી અહો, શાન્ત થઇ રહો; સલકેરે કારણે, દુઃખને સહો

માત વિધાત્રા સ્વપ્ને આવી, બાવી ન મિથ્યા શાય;

સુખ દુઃખ સર્વ સહન કરોનો, થાશે સલ સહાય.

વિશ્વમાં વિખ્યાત પામી, સતી વીરમતી નાર;

સલ કારણે સર્વ વેઠો, રહો થઇ હુશીઆર.

મિઠ્યાગીરી— રાગ ભરથરીનો.

સ્વામી મારા એ શું વેઠો, દુઃખ પડશે શું આપણ;

નાથ નિરંજનને નમું. દુઃખ દરોયો કાપણ.

સ્તુતિ કરું શતીરાયની.

જીવ શીવ સ્વરૂપ છે, સુખ દુઃખ શાનું હોયણ;

સસાર એક સર્વત્ર છે, સુખ દુઃખ મનને મનાય

સ્તુતિ કરું શતીરાયની.

સાહેર, નિર— રાગ સદર.

ધરણ તથો માત તાતણ, લખીઆ વિધીએ :

રાજ્યારે તે તો નહીં ટળ, રહો મનમાં નિશંકળ;

સ્તુતિ કરે શનીરામની.

સાયર—નિર—

ક્ષત્રી કલંક.

નથી જોયાં શુરા કેરાં શુર, મારીને ચક્રચુર કરે;

નહીં લોપે રાજપુત નર, મારીને

સામે આવ તુને દઉં હું મગન; મારીને

કર જાલીને ગળવું ગગન, મારીને

ધેણતા મેઘ રમ હું આજ. મારીને

પદ્મ ભલે હું ખેડું મમ રાજ, મારીને

નહીં રાજની મધ્ય લગાર, મારીને

રાજ નાજ કરી મને તું ગમાર. મારીને

(અંદન હારે છે તેથી મિથ્યાગિરી તથા સાયર નીરને લઈ નાશી જાય છે.)

સાયર—નિર— દશા આ શી થઈ મારી

સુધ માતું મમ પ્યારી, વિતી વેળા મહા દુઃખકારી; એ ટેક.

સાખી.

ખાતા પીતા પ્રીતથી, રમડા દહાડો રાત;

વારી વિના વન દિસે, ગાલે પડી ગઈ બાત.

કાંટા વાગ્યા પગે ભારી, વિતી વેળા મહા દુઃખકારી;

અંદન—પુત્ર પ્યારા પ્રીતથી, રાખો હાથડે હામ;

આખર સલ ટેકથી, પામું સલ વિરામ;

આલો પ્યારા મમતાઈ, આફત પડે ન સુખ ક્યાંઈ;

સાયર—પીતા પ્રીત લગાવતા, માગ્યું સુખ વચન;

રખડે છે આવન વિશે, તેના તે રતન.

સુધ માતું મમ પ્યારી, વિતી વેળા મહા દુઃખકારી;

રામસિંહ—

રાગ સાવણી.

સુણ વાત ચંદન મુંજ બાધ, ચિન્તા તન કરશે।
 છે આપ તણ આ રાજ, હૃદયમાં ધરશે.—ટેક
 પડયું દુઃખ આજ અમાપ, તમારે બાધ;
 રહો સુખે માહરે ઘેર, થઉં સુખદાપ; સુણ.
 આવ્યા પુત્ર તમારા જાગ, માહરે બ્યારે;
 પુછી વાત થયો વાદેશ, ખોલાવ્યા ત્યારે. સુણ.
 મુંજ તન લેળા તમ તન, રમે બની જાત;
 આ ઉપડયું મારું ભાગ્ય, થયો રળીયાળ. સુણ.

શનિશ્વર—

બ્રહ્મમાં મુત હું એ રાગ.

શનિશ્વર મુંજ નામ કહાવું, જલદી તેને હું બહાર કહાવું —ટેક
 સુખ ચંદન મુંજ । મિલ્યાગીરીને, સાયર નીરને તોળા બણવું; શની.
 એક પ્રવંચ તો એવો રથું જે, મહા દુઃખ દરીઆ માહે પડાવું. શની.
 રાજસિંહનો એકજ પુત્ર, મુકી બદલે ખીન્ને મરાવું; શની.
 તેથી રાજા મહા કોયે ચડીને, કાઢે બહાર મુંજ નામ સોહાવું. શની.

કેસરીસિંહ—

ગીતિ,

સુણ મિત્ર મુંજ બાધ, રમત આજે ખીજ અહો કરીએ
 હો મુંજ પ્રાણુથી પ્યારા, જેતે જેલી ઈત્ર શાંતિ ધરીએ.
 સાયર—બલે કરીએ બાધ, ચોપાટ રમવા મન મારું થાયે;
 મરજ તારી હોએ, કરું તૈયારી આજે હું આંએ.

નિર—સર્વર્થ મુંજ મનમાં, જે પુછો તો કહું ખરા મનથી;

પછી તમારી મરજ, છે પ્યારી એ મને ખરા તનથી.

(ખીજ રમતા કેસરીસિંહને આકસ્માત ચાસકો આવવાથી મર્જ પામે
 છે લેથી સાયર નિર બચલીવ ચપને રહત કરે છે.)

કામ કીરતારનું કરવું પડે છે, દોષ મારો ન લગાર;
અવર પુરુષ જે વાત સુણે, તેને અંગે જરે અગાર. માર.

અંદન— રાગ સૈયર દુઃખ શું દાખવું.

પ્યારી ચિન્તા નવ દોલ ધરો, થશે ભાવી ધનાર;
શનીશ્વરણ કેડે પડ્યો, દુઃખનો નહીં પાર. પ્યારી.

મિલ્યા—સ્વામી મારા તમે સાંભળો, ચિન્તા પુત્રની થાય;
બાળ કેમળ કર માત્ર છે, થશે તેનું શું હાય. સ્વામી.

સાયર—માતપિતા તમે અમ તણી, ચિન્તા ધરશો ન મન;
નિર—વિધી અંક વેઠવા પડે, કરો કોટી યતન. માત.

અંદન—બેઠા સાયર શાબાશ છે, શાબાશ તીર આવાર;
તમને જો છાતી ઠરે, પુત્ર રતન સંસાર. બેશ.

મિલ્યાગીરી—રાગ પ્યારી સુણુ તું લવન મોરી પ્યારી

સ્વામીનાથ સુણો મમ પ્યારા, (૨)
નદી કીનારો કઠણુ આવ્યો આ, કેમ જમણું પેલી પાર.—સ્વામી
પુત્ર પ્યારા દુઃખીઆ જોમને, આવે આંસુની ધાર.—સ્વામી

અંદન— રાગ સદર

પ્રાણુ પ્યારી સુણો, મમ પ્યારી, (૨)
ધીરજ રાખી બેસો મનમાં, ચિન્તાને પરવારો,—પ્રાણુ;
પ્યારા પુત્રને સુકી આવું, રહો ધીરજ દીવધારી—પ્રાણુ.
પંડી જમણું આપણુ બે સઘે સહાય થશે ત્રીપુગરી—પ્રાણુ.
અકળામણુમાં અંધ બનીતે, જવું ન હીમત હારી.—પ્રાણુ.

સાયર નિર— ગીત.

બાપુ લાગે બહુ બીક, ધીક મારે છે પાણી સરીવા માંહી;
જલ્દી ઉતારો પાર, દુખ માંહે નહીં સુખ મળે ક્યાંદો.

૧૮૫ાગીરી—

લક્ષીત.

અરર નાથ ઓ, ક્યાં ગયા તમે, મરણ સહાય થા, આવી આ સમે;
 કહી ગયા તમે, સ્વામીનાથરે, જલ્દી આવુછું, પુત્ર સાથરે.
 પ્યારા નાથજી, નથી હું પેખતી, અધારી રાતમાં, નથી હું દેખતી;
 અરર હાય ઓ, ક્ષી ગતી થશે, પતી વિન્નેગથી, જીવ તો જશે.
 પુત્ર પ્યારણ, ક્યાં રહ્યા તમે, માતૃ કહીને, આવો આ સમે;
 અરર ઇશ ઓ, જગત નાથરે, અબળ જતીનો, ઝાલો હાથરે.
 રાય રાની તુને, કર હું વિનતી, પુત્ર સાથરે, મેળવો પતી;
 ઘમ અબાગીણી, દુઃખતી ભરી, પતી વોન્નેગથી, જાઉં છું મરી.
 તન મારા તમે, ક્યાં ગયા હશે, અરધ રાત્રીએ, ક્યાં તમે જશે;
 દીન દયાળ તું, ફર કાં થયો, સલ સાક્ષીરૂપ, બાગી ક્યાં ગયો.

લાઝા—

ગીતી.

કેમ રવે તું જામ, અરધી રાત્રે અધાર જંગલ માંહી;
 હેવાલ તારો કેને, નામ કામ તારું જામ આવ્યું ક્યાંહી.

મીઠ્યાગીરી—

રાગ ભરથરીનો.

વાત વીરા તમે સાંભળો, કહું તમને આજજી;
 અંદનરાયની રાણી હું, ગયું માહરું રાજજી.
 વાત સુણો વીરા માહરી. ટેક.
 પુત્ર પ્યારાને મુકવા, સ્વામી ગયા સામે તીરજી;
 પાછા તેનો નહી મળ્યા, પડતા દીકા મેં નીરજી.
 વાત સુણો વીરા માહરી.
 અબળા જાત હું એકલી, કરવો શોરે ઉપાયજી;
 રાત અધારી ખીકામણી, રસ્તો કેમ કપાયજી.
 વાત વીરા તમે સાંભળો.

લાખો-ચીંતા બેની નહી કરો, દુઃખ દીલહાનું કે પછી;
ખાઓ પીઓને સખે રહે, ઇશ્વર ભક્તિમાં આપછ.
સ્વામી મહેરે સીધાવળે.

મચ્છીમાર— રાગ થાઓ તમે તૈયાર પદમણી.

જાળ બેચો દુશીયાર તમારી, જલ્દી બહાર કાઢો. ટેક.

તાણુ કરે છે જાળ તમારી, જોર કરો સાથે;

મચ્છ મોટું અંદર આવ્યું, દયા કરો નાથે. જાળ.

મચ્છીમાર—ભાગો ભાગો ભૂત દીસે છે, જુઓ મચ્છ માંહે;

હાય ઉભો શું પાસે આવી, જવું હવે ક્યાહે. જાળ.

ચંદન— રાગ માલીની છંદ.

નથી નથી ભૂત ભાગો, રાગ ચંદન ભાષ;

મચ્છીમાર—વાહ વાહ શું બેલો, આજ્યા મચ્છ માંધ.

ચંદન— નદી પૂર ઉતરતાં, ગળ્યો મચ્છે ધાધ;

મચ્છીમાર—જુએ પધારો મમ ધરે.....

ચંદન.....બેસો આવું છું નાધ.

શનીદેવ— રાગ. મુતો મારવાડનો બનીયો.

હું તો પરમાત્માનો દાસ, અબો ચંદન રાગ પાસ ટેક.

રાગજીને મચ્છે ગળીઓ, મળીઓ મચ્છીમાર;

સામે કાંઠે સતી દુખમાં, લાઇ ગયો લાખો નાર. કુતો.

સાયર નીરને જુદા પાડું, કરે કાંઈક ઉપાય;

ચારે જણ જુદા પડે તો, પછી બેસું લંપાય. કુતો.

નીર— રાગ. પડે ન મુજને ચેન પ્યારી પાખે.

જસે જીવ આવાર વાર પાણી વીના જસે જીવ આવાર. ટેક.

પાણી વીના હું પલપલ વલખું, મળું મુજ સુકાય કાય; પાણી.

તરશે જીવડો જાવ જાવ. પાણી.
 ૧, તમું હું પ્યારા પ્રાણુ.પ્રાણુ. પાણી.
 તો, બચાવું મુજ જાન, જાન પાણી.
 તું, બધું યા તૈયાર, યાર. પાણી.
 નહીર હમારે ધનના.

લાવું, મેજ તું જરી,
 માંહે, જ્ઞાન્ત તું હરી. ટેક.

જન માંહી, જોષ સદ્ય કરી;
 સહન કરો, નહી જશો મરો, બધું.

દેશ શોભાવતાં તે, કર્મ મયું કરી;
 હાય હવે શું થશે, ઓ હરી હરી. બધું.

સત્ય રાખો દીલ માંહે, દુઃખ જશો તરી;
 સંકટ વખતે સહાય થશે, સમરો શ્રી હરી. બધું.

તીર— રાગ રામઘી.

હાય હવે હું શું કરું, કરાયો ઝેરી આ સાપ;
 દીનદયાળ દયા ધરી, ઉમારો હવે આપ. હાય ટેક
 બધું ગયો પાખી શોધવા, કરવો શોરે ઉપાય;
 ચકર આવે છે શરીરમાં, છાતી મારી દયાય. હાય.
 માત પીતાનો જુદા થયા, જુદો થયો મુજ બાઈ;
 ધર્મધ્યાન ધરતા થકા, થયો હું દુઃખદાષ. હાય.
 માત પીતાજી પ્રજ્ઞામ છે, પ્રજ્ઞામ તુજને જ્ઞાત;
 મુખે સીધાવું કૈલાસમાં, મળ્યું સુખ ન જ્ઞાન્ત. હાય.

સાથર— મુજ તાત કૃપાળુ.
 મુજ બાઈ દયાળુ, મુજી મયો શું કૈલાસમાં. ટેક.

ઝેર મડ્યું છે ચોદશ અંગ.
 અતી દુખીઓ મુજને કરતાં, દ
 બાહ તમારો સ્નેહ સંભારી, પા.
 માત પીતાનો પતો મળે નહી, દ
 સ્નેહ સંભારી રહેતો સુખમાં, દ
 હાય અભાગી રહ્યો એકલો, ધારી
 વીસાપ કરે નહી મળે વીરલો, કર
 શોધ કરીને જલ્દી લાવું, ધીક મૂતે ત

નીર— યોવન ખીલ્યું આઘ્યા રસપાન

જીવીતદાન આપ્યું શું મહારાજ તમે, ગરી.
 દંડવત શાન્ત સમે, હર્ષ દીલમાં રમે. જ્યા.
 દયાળુ મારી દીધોને મહારાજ મૂતી,
 ખરો આભારી આજ હું તમારો ખુતી;
 દુઃખ દીલને દમે, થયો બાગ્ય કમે. જીવીત.
 મહાવને પધાર્યા પ્રભુ પાસ મારી,
 બ્રાત તત વીનાનો હું જીવીત હારી;
 માત મારી ખમે, જુદા ચારે સમે. જીવીત.

એગી— રાગ ગીત.

શીકર બચ્યા નહી કરના, સુખ રાક્ષી હોગઈ હે તેરી;
 મીલેગા કુદુંબ તેરા, આશીશ એસી દેતા હું મેરી.

આપર— રાગ સુજંગી.

અરે આ સમે ક્યાં ગયો બધું મારો,
 દહ દુઃખને ક્યાં થયો એહ ન્યારો;
 રહ્યો એકલો આપ હ તો અભાગી,

કહો તેહમાં સુખ ક્યાંથી સુભાગી,

દિાહો.

ક્યાં ચંદન ક્યાં મિલ્યાગીરી, ક્યાં સાહેર ક્યાં નીર;
જેમ જેમ આવત આવતી, ભોગવત એહ શરીર.

શનિચર— ભોપાળી કલ્યાણ દાદરો.

બસ કરી પુરી કમગમ્તી, સાચર નીરને જૂદા પાડી;
મચ્છીને ઘેર ચંદન રાગ, મીલ્યાગીરી વણજારે ભડી.
સાચર સોંપ્યો વણીકને ત્યાં, સર્પ ડંડથી નીર દુઃખકારો;
કવે પતેતી ઉતરી મારી, આપી મદદ કરે સુખકારો.

સાચર— સોરઠે છાના નાનાળી

મુગટ ગણી રાગજી, અથ તમારો ખેલુરે;
પાર થયા પછી જે પાડે, માથું મારું મેલુરે.

લગામ સોંપો આપ રાગજી, વચન પાળો તમારારે;
સોંપો સોંપો સોંપોને રાગજી, હર્પથી આનંદ આજ મનમારારે—મુગટ

રાગ— ગીતિ.

સચીવ ચીત વિચારી, પુત્રી બોલાવો જલદી મંડપ માંહો;
કન્યાદાન દઉ પ્રીતે, મેળાપ કરાવું શુરવીરને હું આંહો.

સચીવ— સદર

ભલે બોલાવું આરા, રાગન કુંવરીબાને પ્રીતેથી;
સફળ કરો જન્મારો, આપી કન્યાદાન આપ હેતેથી,

વિજયસિંહ— બનજારો.

આરા પ્રધાન મુણ આચારી, દીએ પીડા શરીરને ભારી.—ટેક

ધણા વેદ બોલાવી લાવ્યા, કંઈક હડીમ થઈ આવ્યા
એકે કાવી નહીં કાઢી કરી. દીએ.

કવે કરવો શો ઉપાય, કેમ કરે' તો દુઃખ કયાય,

આપું રાજ અરધ આવારી,

દીએ

આપું ખારી પુત્રોને તેને રાજ્યું, પુત્ર ગણીને એને.

કરો ઇલાજ તમે આવારી,

દીએ.

પ્રધાન—મહારાજ વિજયસિંહ આપ. જાણું દુઃખ પડ્યું છે આમાપ.

કરો ઇલાજ જલ્દ આવાર,

દીએ.

આપદાર—

ક્ષત્રી કલેક

સુષો વિજયસિંહ મહારાજ, દરવાજે વૈદરાજ આવારે

કહોતો બેલાવી લાવું આજ;

દરવાજે

દેખીતા દીસે છે પ્રખ્યાત,

દરવાજે

કાંતો ઇશ આબ્યા સાક્ષાત.

દરવાજે

નાની પેટી પાસે છે એક,

દરવાજે

રોગ નીવારણ થશે રાજો ટેલ;

દરવાજે

મહારાજ આપો હુકમ સગાર,

દરવાજે

લાવું બેલાવી તેને આવાર.

દરવાજે

નીર—

રાગ પીછોતો ગરબો.

મહારાજ આપ ચીન્તા નવ કરીએ;

શાન્ત થયું દીલમાં નવ કરીએ.

ટેક

ઐશ્વર્ય લાવ્યો અતી સુખકારી;

સુખ થયું છે હો દીલધારી.

મહારાજ.

અલૌકિક અહિંસા હાથમાં આવ્યું;

દુઃખ નિવારીને સુખડુ લાવ્યું.

મહારાજ.

વિજયસિંહ—

રાગ લાવણી.

સહુ સમીવ મદુ આજ, ધ્યાનમાં ધરજો;

રડી રોશની પુરની માય, હર્ષથી કરજે;
કરો રૈયત લોકને જાણુ, આણુ તો વગ્ને,
આપું કન્યા મારી આજ, બધાણું સરને.
વળી આપું કંઈક ઇનામ, ધામ જઈ મારે;
કરું એટલું જ્યારે કામ, પામું સુખ ત્યારે.

સાગર—

રસોઈ.

વેશે દેશે કહજાણી, દેશે દેશે જી વાંચવા;
તં દેશે ન પ્રયશામી, યત્ર આતા સહાર.

છપય છંદ.

સાગર મુજ ભાઈ, મને આવ્યા આંહી;
દખી રળીયાત, હતા આપજ ક્યાંહી.
હને રહો સુખે દીનરાત, બાંહુ મમ પ્યારા;
નન રાખો મન ઉચાટ, થવું નહી ન્યારા.
માત પીતાની શોધમાં, નીશદીન પ્રયત્ન કર્યા કરો;
મળીઆ બંને જાતતો, સુખ જ્ઞાન્તિ દીલમાં ધરો.

ભીલ્યાગીરી—(સ્તુતી) રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજ્યોરે.

નમુ ત્રીપુરારી માતા અમારીરે, દીન જાણીને દીઓ ઉગારી. નમુ. ૨૩
મમ સ્વામી ચંદનને લાવોરે, પુત્ર સાયર નીર દેખાવોરે;

લજ દુઃખમાં મુખતો લાવો.

નમુ.

અંદનાવતી નગરી પ્યારીરે, કરી રૈયતને છેક નારીરે;

એકો જત મહા દુઃખકારી.

નમુ.

દે સદગુણો પુત્ર પ્યારારે, આપો સ્વામીનાથને મારારે;

થ પડું નીલ તાર.

નમુ.

સાયર—નર રાગ. હખી તેરી વજાદારી.

ન ગભરા માતુ મા—રી, અમે થયા સુખકારી ટેક.

સ્તુતી કરતાં રામ સુખીયો,.....

સાયર—.....આજખીયો મેં સાદ;

નીર—લાવીને મનનાં યાદ,.....

સાયર....., દયાળે દાદ.....

નીર—.....ત્રીપુરારી,

સાયર—.....અમે.

ચંદન— રાગ. વેલા ઉધાડો દ્વાર.

દયા કરોને નાથ, દીનાનાથ દીલ ધરોને;

રાય ચંદન પડે છે પાય, દીનાનાથ ટેક.

સાખી

ઝોર—ક્યાં ચંદન ક્યાં મીલ્યાગીરી, ક્યાં સાહેર ક્યાં નીર;

ચંદન જોમ જોમ પડે વીપતડી, બોગવત તેતું તે શરીર. દી.

સાયર નીર એ પુત્રને, ખોઠ મીલ્યાગીરી નાર;

ચંદનપુરમાં શોભતાં, આજ હુખી હું અપરપાર. દીનાનાથ.

તડડો લાગે જોડતો, કાંટા વાગે પાય;

પુત્ર પ્યારા શું કર, મીલ્યાગીરી કહેને ક્યાંય. દીનાનાથ,

રાગભાર— કહેાતો રાજાજી.

ચંદનરાય આપ પધારો, આનંદ માંહે કરોને વધારો. ટેક.

સાયર નીર એ રાજ્ય ભોગવે. કરતાં કરતાં આબો આરો. ચંદન.

માતા મમ મીલ્યાગીરી મળીઆં, ટળી દુઃખજી નાત સુધારો. ચંદન.

ચંદન— ગીતિ.

રાજ્ય રૂપી પાય લાગુ, સમાચાર આ ઉતમ તમે આબ્યા;

અભાગી હતો હું આજે, થયો સુભાગી સમાચાર તમે લ

—નીર. ધીક ધીક ખીરનાર હો.

ધન્ય ધન્ય દહાડો આજનો, ધન્ય થડી સુખવાર;

પ્રણામ પ્યારા પીતાશ્રીને, પ્રણામ માત આચાર.

પ્રણામ પ્યારા ઇશને, પ્રણામ શ્રી સુખકાર;

પ્રણામ પ્યારા પીતાશ્રીને, પ્રણામ વાર હગ્ગર.

પ્રણામ પૃથ્વી માતને, પ્રણામ વિજય અપાર;

પ્રણામ પ્યારા પીતાશ્રીને, પ્રણામ વાર હગ્ગર.

પ્રણામ સર્વ સભાજનો, પ્રણામ ચંદનપૂર સાર.

પ્રણામ પ્યારા પીતાશ્રીને, પ્રણામ વાર હગ્ગર.

૬૨— રાગ. તલવાર વતી હું.

જનુશું શીશ ઉડાવો, ચકર ફરે જેમ ચરરરર;

બાલા તીર ચલાવો, સમશેર લપટે સરરરર.

ગડદમથી જલ્દી ઘેરો, ફરો ફેરમાં ફરરરર;

રાજ્ય ચંદનપૂર ઉમેરો, શત્રુ ઘેરો ધરરરર.

શીયાળ સન્યમાં સીંહ પડે જેમ, તેમ બગાડો બરરરર;

તોપ તણા લાં માર ચલાવો, કરતા બાગે અરરરર.

આહવાણ—

ત્રોટક.

જય ચંદનપુર તણા નૃપતી, કરે વંદન ચંદનરાય અતી;

હે ભાગ્ય અતી પુણ્યશાળી ધણા, ટાળ્યા દુઃખ તમે ધણા જનતણા

સાયર નીર પવીત્ર બે તન, ચંદનપુરમાં એહ રતન;

હું દાસ તમારો ગરીબનીવાજ, દાન આપી કરો સુખીયો મહારાજ,

વારાંગના— રાગ. ફાલી બાદલીયાંસે કેરાલીના.

પ્યારો પુતલીયાંસે મેરા સુંદર દેખો સીયા;

જાનુમ જાંજર, જમકે, ઠમકે, ચટકે મટકે પ્યારો પ્રેમ દધરે;

સુંદર છારા, તેરા મુખ સુખાખારા, મેરા મન દીલદારા. લા.

સર્વ પાત્રો—

ખનાશ્રી.

મનમાં પામે સુખ, સજન સહુ મનમાં પામે સુખ.	૨૩.
હેત વધારે આનંદ રાખો, વામે સંબળા દુઃખ.	સજન.
તાપ ત્રીવીધી દાન્યાં ત્રીભૂવન, સાયર તીર સલ સુખ.	સજન.
રમણ સલતુ મીલ્યાગીરીને, ધન્ય જનેતા કુખ.	સજન.
તીક્ષ્ણ બુદ્ધિએ અંદનરાજ, પુત્ર ગળ્યા એ પ્રમુખ.	સજન.
લાજ ત્રીભૂવન હાથમાં તારા, મારા કાઢો દુઃખ;	સજન.
લક્ષમણા વીર રામચંદ્રજી, ભવની બ.ગો બૂખ.	સજન.
વીરમતી તારામતી રાણી, સચડી પામ્યા સુખ.	સ.
હરાબા રસ્તા સ્વર્ગ નકેના, સ્વર્ગે વામે દુઃખ;	૨
લઘુ અંથ આ આજ ખનાબો, મતી મારી દુઃક.	સજ.
દાસ રતિલાલ વિનતી કરે છે, કકલ કહે સ્વમુખ;	સજન.
સદ. સેવો સંભુ પ્યારા, પામે કૈલાસ સુખ.	સજન.

વાંચવા ... તર્તીનાં પુસ્તકો

મહાદેવ શામઅંદ્ર ભગુપટે બુકસેલર

ગમત અને તારા (ભાગ્યદીન ભાગ્ય બહેન

બીરગળેન અને પરનહંસ (ઇતિહાસીક

શુભોષવાર્તામળા.....

શ્રુતિ દમયંતીની વાર્તા.....

કરિયંદ્ર અને તારામતીની વાર્તા...

સજર્ણી બરતુકરિની વાર્તા

ગોપીચંદની વાર્તા

ભગદેવ પરમાર અને વીરમતી (... પ્રાધાન્ય વા...

પ્રધુરજ ચૌવાણુ

એરેબિયન નાબટસ (અને ભાગ સંપૂર્ણ)

૨-

કુમુદચુરની નોવેલ

૧-૧

ખંભાતનો ખુની વાર્તા

૦-૮-

કુમુદા (સંસારીક વાર્તા

૦-૮-૦

હાત્રીયા પતિ દુઃખી હસાહસ વાર્તા

૦-૬-૦

દત્તકેસન ચંદ્રાવતી વાર્તા

૦-૪-૦

ભેજ અને કાલિદાસ (ગમત સાથે જ્ઞાન ઓપતરી

વાર્તાઓનો સંગ્રહ.) ૦-૧૦-૦

કેપલા પુસ્તકો ઉપાંત જ્ઞાનેપયોગી બીજા પુસ્તકો નોવેલો પ-

અથવા વાર્તા, તેમજ વેદક, જ્યોતિશ, વૈદ્ય સંમતી, મુસલમાની કી-

મંદુર મુજરાતી, હિંદુસ્તાની પુસ્તકોનો નવો કપાટલાંબ એ-

લીટ મોકલવાથી મોકલવામાં આવશે.

મહાદેવ શામઅંદ્ર ભગુપટે બુકસેલર.

૨૫૫ હરવાળા—અમદાવાદ.

